

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592097
e-mail: ko@vouli.kke.gr, http://www.kke.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΠΙΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αριθ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

6243

Ημερομηνία καταθέσεως

8-3-19

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους Υπουργούς Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Υγείας, Εσωτερικών και Οικονομικών

Θέμα: Προβλήματα όσον αφορά τα ΑμεΑ στα νησιά του Β. Αιγαίου.

Η επικίνδυνη κατάσταση που διαμορφώνεται και στο χώρο της υγείας από τη δράση των επιχειρηματικών ομίλων φαίνεται καθαρά και στα νησιά του Β. Αιγαίου. Η συζήτηση που πραγματοποιήθηκε πριν από ένα διάστημα μεταξύ φορέων των νησιών με αφορμή τις ελλείψεις όσον αφορά τα ΑμεΑ, ανέδειξε καθαρά την τεράστια έλλειψη υποδομών και την υποστελέχωση των όποιων υπάρχοντων δομών στην πρόληψη, τη διάγνωση, τη θεραπεία, με ευθύνη κρατική και στα πλαίσια ενός συνολικού σχεδιασμού με βάση τις ανάγκες. Οι συνέπειες από αυτή την κατάσταση σε όλη τη χώρα αλλά και ειδικότερα στα ΑμεΑ και ακόμα πιο ειδικά στις νησιωτικές περιοχές κυριολεκτικά πολλαπλασιάζονται.

Ειδικά αν σκεφτεί κανείς την ανάγκη να ταξιδεύουν ΑμεΑ στην ηπειρωτική Ελλάδα συχνά για θεραπείες, εξετάσεις, ειδικευμένους γιατρούς, τη διαρκή απειλή κατάργησης του μειωμένη ΦΠΑ στα νησιά (όπου δεν έχει ήδη καταργηθεί) ως ελάχιστο για την ανακούφιση των νησιωτών τότε τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο σοβαρά.

Στο επίκεντρο τέθηκαν από τους φορείς υγείας (Ομοσπονδία ΑμεΑ Β. Αιγαίου, Πρωτοβάθμια Σωματεία ΑμεΑ Χίου, Σάμου, Λέσβου) με άλλους φορείς από τα Νοσοκομεία, Ειδικά Σχολεία, Γονείς ΑμεΑ, το ζήτημα της μη καταγραφής των ΑμεΑ, των μεγάλων ελλείψεων στην πρόσβαση, στην Ειδική Αγωγή, την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την ανεργία.

Έχουμε επισημάνει και πάλι ως ΚΚΕ ότι το να μην γίνεται απογραφή των ΑμεΑ, είναι συνειδητή επιλογή των κυβερνήσεων, γιατί κάτι τέτοιο θα αναδείκνυε το μέγεθος του προβλήματος και την αναντιστοιχία των αναγκών με όσα γίνονται για την πρόληψη της αναπηρίας, την εκπαίδευση, την παραγωγική ένταξη των ΑμεΑ για την ουσιαστική ένταξή τους στην κοινωνία.

Στον τομέα της Ειδικής Αγωγής η κατάσταση είναι τραγική. Αυτή τη στιγμή, στα νησιά είναι λιγοστά τα παιδιά που βρίσκονται στις μόνιμα υποστελεχωμένες μονάδες Ειδικής Αγωγής. Δεκάδες βρίσκονται στο σπίτι τους ή σε ακατάλληλα ιδιωτικά ιδρύματα, με την οικογένεια να σηκώνει αποκλειστικά το βάρος της στήριξής τους, να ζει σε μόνιμη αγωνία για το παρόν και το μέλλον τους. Η κατάσταση αυτή σπρώχνει τα ΑμεΑ και τις οικογένειές τους, σε ατομικές διεξόδους αντιμετώπισης των προβλημάτων τους, σε ιδιωτικά κέντρα, που κάνουν χρυσές δουλειές στον τομέα της πρόληψης, της θεραπείας, της αποκατάστασης. Συγκεκριμένα:

Στην Ικαρία, το ΕΕΕΕΚ, που δημιουργήθηκε το 2016 έχει 7 μαθητές και συστεγάζεται με δυο ακόμα σχολεία (Λύκειο Εύδηλου και το ΕΠΑΛ).

Το Ειδικό Δημοτικό Σχολείο είναι από το 2008 μαζί με το Δημοτικό Σχολείο Καραβόσταμου και έχει δυο μαθητές. Από αυτούς παρακολουθεί μόνο το ένα παιδί γιατί το άλλο δεν έχει μεταφορικό μέσο από το σπίτι του προς το σχολείο.

Τα παιδιά χρειάζεται να πηγαίνουν στη Σάμο για να πάρουν γνωμάτευση και πλέον με την κατάργηση των ΚΕΔΔΥ και τις εξελίξεις με τις υποστηρικτικές ομάδες στα σχολεία της γενικής και γνωρίζουμε τι μέλλει γενέσθαι έτσι κι αλλιώς στο ευαίσθητο τομέα της διάγνωσης.

Στη Σάμο: ΕΕΕΕΚ και Ειδικό Δημοτικό Σχολείο συστεγάζονται στο κτίριο του ΚΕΚΥΚ ΑμεΑ. Υπάρχει σοβαρό θέμα με τις τάξεις των μαθητών π.χ. το μάθημα του καλλιτεχνικού γίνεται μέσα σε τουαλέτα ΑμεΑ λόγω έλλειψης

χώρου. Σοβαρό θέμα αποτελεί και η μετακίνηση των παιδιών σε εκπαιδευτικές εκδρομές διότι το σχολείο απέχει 4 χλμ από την πόλη και δεν υπάρχει μέσο (λεωφορείο).

Στη Λέσβο: Το ΕΕΕΕΚ στεγάζεται σε κοντέινερ.

Στη Χίο: Το Ειδικό Δημοτικό Σχολείο βρίσκεται σε όροφο, με το διάλειμμα να γίνεται σε μπαλκόνι. Υπάρχει μια κοινή αίθουσα για ΔΥΟ τάξεις. Φοιτούν 25 παιδιά μαζί με το Νηπιαγωγείο. Το ΕΕΕΕΚ επειδή ο χώρος που φιλοξενείται δεν επαρκεί, συμπληρώνεται με 4 κοντέινερ, που λειτουργούν ως τάξεις.

Όσον αφορά την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη η κατάσταση είναι εκρηκτική.

Εικόνα μεγάλων ελλείψεων αλλά και κτιριακά προβλήματα παρατηρούνται στα Νοσοκομεία και τα μόνιμως υποστελεχωμένα και λιγοστά σε σχέση με τις ανάγκες, Κέντρα Υγείας. Ενδεικτικά σε πρόσφατη ανακοίνωση του ίδιου του Σωματίου των εργαζόμενων του Νοσοκομείου Χίου, ενός από τα μεγαλύτερα νησιά του Αιγαίου, αναφέρονταν: «...το νοσοκομείο μας έχει φτάσει στα όρια του. Οι κλίνες δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες των ασθενών. Τα κτίρια της παλαιάς παθολογικής και χειρουργικής παραμένουν ερειπωμένα. Ο θάλαμος για τις ημερήσιες θεραπείες των καρκινοπαθών και των ατόμων με ΣΚΠ είναι σε άθλια ως επικίνδυνη κατάσταση».

Ανάλογα προβλήματα συναντώνται και στα Νοσοκομεία και τα Κέντρα Υγείας των άλλων νησιών ενώ ο τομέας της διάγνωσης είναι γνωστό ότι σε μεγάλο βαθμό καλύπτεται από ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα.

Καθημερινότητα – πρόσβαση των ΑμεΑ.

Σε ότι αφορά την αυτονότη κατά τα άλλα πρόσβαση και τη βελτίωση της καθημερινότητας, όσα ελάχιστα έχουν γίνει αποτελούν σταγόνα στον ωκεανό αφού οι υποδομές παραμένουν ανύπαρκτες επί της ουσίας καθιστώντας την καθημερινότητα των ΑμεΑ κυριολεκτικά ένα Γολγοθά στην πρόσβαση και τα ίδια κάθε άλλο παρά αυτόνομα.

Παράλληλα με τις ελλείψεις υποδομών, αξίζει να σημειωθεί ότι ένα καλό και ασφαλές ελαφρού τύπου αναπηρικό αμαξίδιο, που μπορεί να εξασφαλίσει ένα σημαντικό ποσοστό αυτονομίας, κοστίζει πάνω από 3.000 ευρώ, με τον ΕΟΠΠΥ να καλύπτει 1.000 ευρώ κυρίως για βαριές αναπηρίες (παραπληγίες κλπ). Πως να το αποκτήσει άραγε εκείνος-η που του-ης έχουν πετσοκόψει τα ΚΕΠΑ το επίδομα αναπηρίας; Πως να το αποκτήσει ο άνεργος ΑμεΑ τη στιγμή που η ανεργία φτάνει μέχρι και το 90% σε αυτά τα άτομα; Και αυτό αφορά μονάχα ένα από τα απαραίτητα βοηθήματα της αναπηρίας.

Τα ΑμεΑ φαίνεται καθαρά ότι στο σημερινό σύστημα αντιμετωπίζονται ως κόστος για το κράτος. Κόστος για το κράτος από τη μια, πηγή κερδοφορίας για τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους στο χώρο της υγείας από την άλλη. Χρόνια πάσχοντες – χρόνια πελάτες για τα μονοπώλια. Η κερδοφορία του κεφαλαίου, η επιχειρηματική δράση στον ευαίσθητο τομέα της υγείας, της εκπαίδευσης έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τις ανάγκες των ΑμεΑ, καθιστά αδύνατο να απολαύσουν αυτοί οι άνθρωποι τα σύγχρονα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας, τόσο στην αισθητή ή και καθοριστική ανακούφιση της καθημερινότητάς τους, όσο και στη μακροπρόθεσμη και με σχέδιο θεραπεία και διαχείριση χρόνιων ή προς το παρόν ανίατων ασθενειών. Η έλλειψη ενός κεντρικού σχεδιασμού στον τομέα της πρόσβασης με κρατική ευθύνη, αποκαλύπτει ότι οι λαϊκές ανάγκες προσκρούουν και πάλι στο νόμο του «κόστους – οφέλους», δηλαδή στη λογική όπου δεν υπάρχει όφελος για το κεφάλαιο, δεν υπάρχει και λόγος να συζητάμε.

Μετά τα παραπάνω **ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ** οι κ.κ. Υπουργοί τι μέτρα θα πάρει η κυβέρνηση ώστε:

1. Να υπάρξει άμεση καταγραφή των ΑμεΑ και των αναγκών τους.
2. Να υπάρξει άμεσα σχεδιασμός ώστε οι άνθρωποι αυτοί να έχουν παντού πρόσβαση. Σε πόλεις και χωριά. Σε δημόσιες υπηρεσίες, σχολεία, αξιοθέατα, παραλίες κλπ.
3. Να στελεχωθούν πλήρως με προσωπικό με μόνιμη και σταθερή δουλειά και μέσα όλες οι δομές για ΑμεΑ στα νησιά. Νοσοκομεία, Κέντρα Υγείας, ΚΕΦΙΑΠ κ.ά. Να λυθούν όλα τα κτιριακά προβλήματα.

4. Σύγχρονα και ασφαλή σχολικά κτίρια που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις απαιτήσεις της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης.
5. Να αποκτήσουν πρόσβαση στην Ειδική Αγωγή όλα τα ΑμεΑ. Μονιμοποίηση εδώ και τώρα δασκάλων, ειδικού βοηθητικού και επιστημονικού προσωπικού στο ύψος των αναγκών.
6. Να εξασφαλιστεί μόνιμη και σταθερή δουλειά στα ΑμεΑ σε κατάλληλες συνθήκες εργασίας.
7. Να έχουν δωρεάν ακτοπλοϊκά εισιτήρια τα ΑμεΑ και οι συνοδοί τους καθώς και στα αεροπορικά εισιτήρια.
8. Ως ελάχιστο, να απαλλάξουν οι Δήμοι τα ΑμεΑ από τα ανταποδοτικά τέλη.
9. Να μην καταργηθεί η έκπτωση του ΦΠΑ στα νησιά, όπου σχύει ακόμα και να επανέλθει ο μειωμένος ΦΠΑ στα νησιά που καταργήθηκε.

Οι βουλευτές

Σταύρος Τάσσος

Γιάννης Δελής

Διαμάντω Μανωλάκου

Μανώλης Συντυχάκης